

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTALLNING
till Landstinget med förslag till landskapslag
angående ändring av landskapslagen om kommunalskatt för gårdsbruk.

Enligt 29 § 1 mom. 5 punkten lagen om skatt på inkomst och förmögenhet (FFS 1043/74), som tillämpas i landskapet med stöd av landskapslagen om kommunalskatt på inkomst (45/76), får premier som erlagts med stöd av lagen om pension för lantbruksföretagare (FFS 467/69) avdras från totalinkomsten vid kommunalbeskattningen utan någon på förvärvsinkomsten baserad begränsning. I syfte att förtydliga bestämmelserna om rätten att avdra pensionsförsäkringspremier föreslås att obligatoriska premier som erlagts med stöd av lagen om pension för lantbruksföretagare skulle betraktas som naturliga avdrag för lantbruksföretagare, med de i lagen om skatt på inkomst och förmögenhet föreskrivna begränsningarna. Rätts- och beskattningspraxis har i detta avseende varit något vacklande, varför det föreslås att en förtydligande bestämmelse intas i landskapslagen om kommunalskatt för gårdsbruk (6/68). Försäkringspremier skulle i främsta rummet beaktas som naturliga avdrag från förvärvskällan för gårdsbruk, men om premierna inte avdragits enligt nämnda lag skulle den skattskyldiga ha rätt att enligt lagen om skatt på inkomst och förmögenhet (i detta avseende föreslagen ändrad, reg.prop.nr 141/1981 rd.) avdra avgiften från totalinkomsten. En förutsättning för denna avdragsrätt skulle vara att den skattskyldige i sin deklaration yrkat på avdraget. Dessutom har i riket antagits en lag om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (FFS 1026/81). Förmåner som erhållits med stöd av det obligatoriska olycksfallsskadeskyddet betraktas som skattepliktig inkomst varför olycksfallsförsäkringspremierna måste få avdras vid beskattning enligt landskapslagen om kommunalskatt för gårdsbruk. Därför föreslår landskapsstyrelsen att premier som erlagts enligt lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare jämföras med sådana som erlagts med stöd av lagen om pension för lantbruksföretagare och under samma förutsättningar betraktas som naturliga avdrag, om inte den skattskyldige yrkar på att de avdras från totalinkomsten.

Enligt förevarande lag tillämpas kassaprincipen vid fastställandet, dvs. periodisering av skatteårets inkomst- och utgiftsposter. Detta betyder i regel att inkomstposterna räknas som inkomst under det skatteår undervilket den skattskyldige erhållit dem och att avdragen görs under det skatteår då betalningen erlagts. Om växel erhållits i stället för kontant betalning har det ansetts att inkomsten influtit först när växeln diskonterats eller inlösts. På motsvarande sätt betraktas växel, vilken används som betalningsmedel, som utgift i enlighet med avkortningarna eller betalningen av den. Även i rättspraxis har denna tolkning godtagits. I beskattningspraxis har dock denna princip i vissa fall frångåtts då fråga varit om växel vilken använts som betalning för anskaffningar. I de fall då betalningen av anskaffningarna ordnats så att växeln alltid avkortats med en ny växel har det ansetts nödvändigt att medge avdrag för utgiften när växeln utställdes eftersom det inte varit möjligt att utreda vilka köp som avkortningarna hänföra sig till. Landskapsstyrelsen föreslår med hänvisning till det anförda att till 6 § fogas ett nytt moment innebärande att här avsedda växlar jämställs med kontant betalning och är avdragsgilla redan det år de accepteras.

Enligt 10 § förevarande lag får anskaffningsutgifterna för täckdiken, som inte avdragits med stöd av andra bestämmelser, avdras genom avskrivningar på utgiftsresten. Täckdikningen har stor betydelse för jordbruket av den anledningen att dränering av åkrarna är en förutsättning för att sådden inte skall bli alltför sen och minska skörden. Andra fördelar som täckdikningen innebär är t.ex. att odlingsarealen ökar, insatsen av maskinellt och manuellt arbete minskar. Dessutom försvinner nackdelarna med andra diken som t.ex. underhållskostnader, dubbel gödsling och sådd. Eftersom det således finns skäl att främja täckdikningen och då landskapsstyrelsen anser att den nuvarande rätten till avskrivning för täckdiken är för låg föreslås att den höjs från nuvarande 10 % till 20 % (10 § 3 mom.).

De i nuvarande 23 § ingående hänvisningarna till 14 och 15 §§ samt 16 § 2 mom. har inte längre någon giltighet då paragraferna är upphävda (90/77). Enligt 11 § skall inkomst av skogsbruk beskattas enligt bestämmelserna i rikets inkomstskattelag för gårdsbruk (FFS 543/67), varför hänvisningarna föreslås ändrade till att gälla 14, 15, 15a och 16 §§ samt till 16 § 3 mom. nämnda lag (ändrad FFS 975/79). Dessutom föreslås att 23 § även i övrigt korrigeras i enlighet med vad i rikslagen är föreskrivet.

På grund av att landskapslagen om kommunalbeskattning i landskapet Åland (20/56) upphävts (45/76) föreslås hänvisningen i 24 § ändrad till att gälla lagen om skatt på inkomst och förmögenhet, som genom blankettlag tillämpas i landskapet.

De i 23 och 24 §§ föreslagna ändringarna har inte omnämnts i ikraftträdelsebestämmelserna, eftersom de, vilket framgår av det sagda, redan tillämpas i landskapet.

Inkomstskattelagen för gårdsbruk har ändrats genom lagen om ändring av inkomstskattelagen för gårdsbruk (FFS 975/79) och lagen angående ändring av 6 och 10 §§ inkomstskattelagen för gårdsbruk (FFS 794/81). Förslag till lag om ändring av 6 § inkomstskattelagen för gårdsbruk ingår i regeringens proposition nr 141/1981.

Med hänvisning till det anförda föreläggs Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g

angående ändring av landskapslagen om kommunalskatt för gårdsbruk.

I enlighet med landstingets beslut

ändras 6 § 1 mom. 1 punkten, 10 § 3 mom., 23 och 24 §§ landskapslagen den 4 april 1968 om kommunalskatt för gårdsbruk (6/68), av dessa lagrum 6 § 1 mom. 1 punkten sådan den lyder i landskapslagen den 15 april 1969 (15/69) och 24 § sådan den lyder i landskapslagen den 5 november 1971 (46/71), samt

fogas till 6 §, sådan den lyder i landskapslagarna den 15 april 1969 (15/69), den 5 november 1971 (46/71) och den 7 februari 1974 (4/74), ett nytt 3 mom., som följer:

6 §.

I 4 § avsedda avdragbara utgifter för inkomstens förvärvande och bibehållande är bland andra:

1) i pengar utbetald lön till personer, som arbetat i gårdsbruket, deras och deras anhörigas pensioner och av arbetet föranledda understöd samt försäkringspremier och andra dylika avgifter för ordnande av de anställdas och deras anhörigas pensions-, sjukersättnings-, invalidersättnings-, arbetslöshetsersättnings- och andra med dem jämförliga rättigheter, dock så att med stöd av lagen om pension för lantbruksföretagare (FFS 467/69) och lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (FFS 1026/81) betalade premier är avdragbara endast med de i 29 § 1 mom. 5 punkten lagen om skatt på inkomst och förmögenhet (FFS 1043/74) föreskrivna begränsningarna och med beaktande av 6 § 2 mom. landskapslagen om kommunalskatt på inkomst (45/76) samt att till medlem av den skattskyldiges familj utbetald lön och andra förmåner är avdragbara med de i 7 § föreskrivna begränsningarna;

Om växel utställts som betalning av i 1 mom. avsedda utgifter, betraktas det penningbelopp som växeln utvisar som utgift under det år då den skattskyldige accepterat växeln.

10 §.

Avskrivningen för skatteåret får uppgå till högst 10 procent av utgiftsresten, dock så att avskrivningen för täckdiken får uppgå till högst 20 procent av den del av utgiftsresten som hänförs till täckdiken.

23 §.

Landskapsstyrelsen skall för skattenämnden förete intyg över i 14, 15, 15a och 16 §§ inkomstskattelagen för gårdsbruk (FFS 543/67) stadgade förutsättningar för skattelättnad.

Landskapsstyrelsen skall till vederbörande skattenämnd anmäla sådana fall av vanhävd som avses i 16 § 3 mom. inkomstskattelagen för gårdsbruk.

24 §.

Vinst vid överlåtelse av jordbrukslägenhet eller del därav beskattas på sätt som förutsätts i lagen om skatt på inkomst och förmögenhet.

Vad i 6 § 1 mom. 1 punkten, 6 § 3 mom. och 10 § 3 mom. är föreskrivet tillämpas första gången vid kommunalbeskattningen för år 1982.

På avskrivningar för täckdiken som utförts innan denna lag träder i kraft tillämpas dock 10 § 3 mom. i dess tidigare lydelse.

Mariehamn den 30 mars 1982.

L a n t r å d

Folke Woivalin

Lagberedningssekreterare

Elisabeth Nauclér